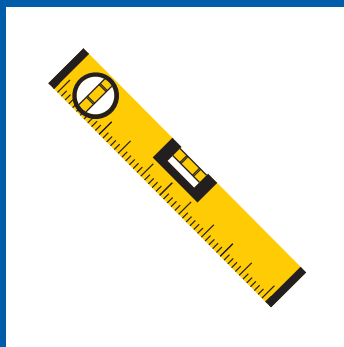
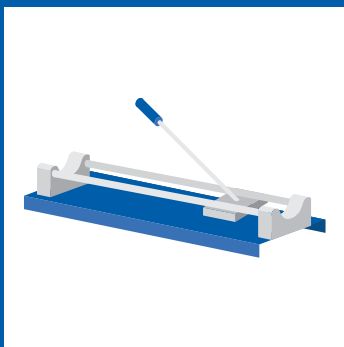
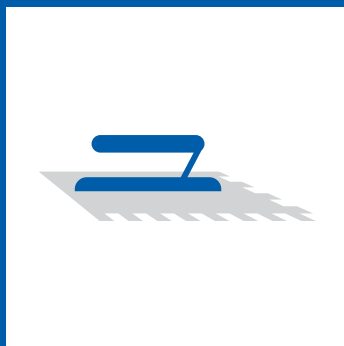
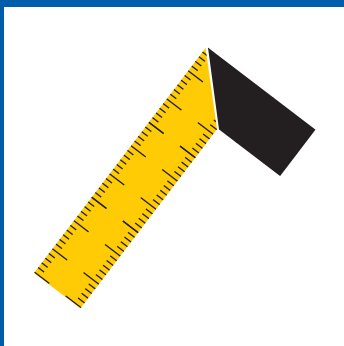


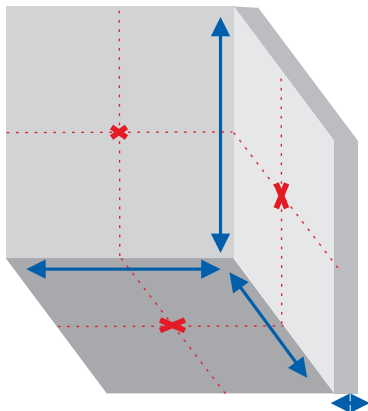
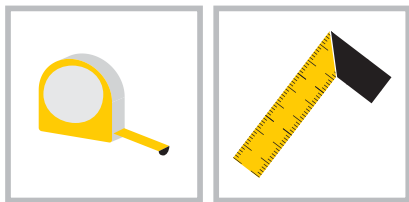
GHID DE MONTARE A PLĂCILOR CERAMICE



Pașii de lucru includ măsurarea perimetrului destinat placării și achiziționarea materialelor, pregătirea suportului, prepararea și aplicarea amestecului adeziv, montarea plăcilor și la final aplicarea chitului pentru rosturi.

Instrucțiunile sunt simple, execuția cere însă **măsurători corecte și atenție deosebită la materialele utilizate.**

MĂSURAREA PERIMETRULUI DESTINAT PLACĂRII ȘI ACHIZIȚIONAREA MATERIALELOR



Placarea poate fi influențată de:

- tipul plăcilor ceramice;
- tipul suprafeței suport;
- condițiile de exploatare.

Țineți cont de acești factori atunci când alegeți materialele pe care la veți folosi.

Pentru că placarea finală este o acoperire mai grea pentru perete, verificați ca pereții să fie suficient de groși și rigizi pentru a suporta sarcina pusă suplimentar.

Stabiliți dimensiunile suprafeței care va fi placată, dar este recomandat să achiziționați cu 10-15% în plus având în vedere și pierderile din tăiere.

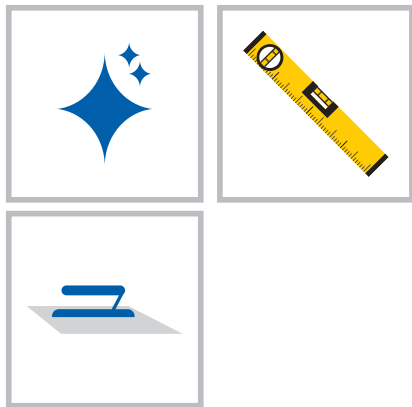
Stabiliți unde este centrul suprafeței de placat cu ajutorul unui fir cu cretă.



Achiziționați un adeziv pentru plăci în acord cu tipul de placă ceramică și destinația plăcii respective (interior-exterior, zone cu trafic, etc), chit de rosturi și distanțiere de plastic pentru realizarea rosturilor. Se mai poate achiziționa un lac de protecție pentru rosturi care se aplică cu pensula, asta dacă știți că vreți să le protejați de murdărie (sunt albe, suprafața este expusă stropirilor repetate etc);



PREGĂTIREA SUPORTULUI



Suprafețele pe care se montează ceramica trebuie să fie perfect plane, compacte și curate, fără urme de praf sau grăsime. Pereții cu zugrăveli sau vopsea veche trebuie pregătiți înainte, îndepărtându-se vechea acoperire și umplându-se golurile cu tencuială pentru a se obține o suprafață perfect plană. După ce se usucă peretele, se freacă suprafața cu șmirghel fin, pentru a deveni aderentă. Se aspiră sau se îndepărtează praful rezultat.

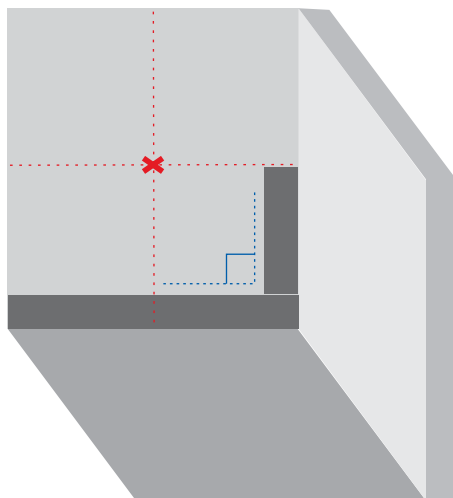
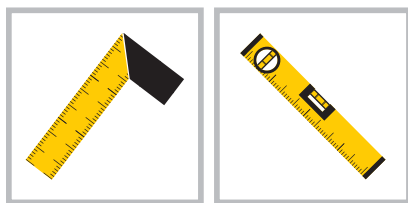
Un pas important este aplicarea unei amorse, care îmbunătățește aderența suprafeței, reduce absorbția de apă din adeziv, fixează praful, protejează suportul împotriva umidității și creează puntea de aderență pe suprafețele neabsorbante.

Se măsoară suprafața și se trasează reperele pe zid.

În colțul din care veți porni lucrul montați sub reperele liniate două rigle de lemn în unghi drept. Ele vor sprijini primul rând de plăci pe verticală și orizontală.

Este important ca placarea să înceapă de la mijlocul peretelui pentru asigurarea simetriei.

Ar fi de dorit ca la colțul peretelui să nu rezulte tăieturi de placă mai mici de jumătate sau un sfert din placă.



PENTRU O PLACARE REUȘITĂ ȘI DE CALITATE TREBUIE ȚINUT CONT DE URMĂTOARELE:

- suprafața să fie cât se poate de dreaptă pentru a nu fi nevoie să puneți mult adeziv sub placă;
- evitați să umpleți placa cu adeziv pentru a compensa denivelările suprafeței;
- suprafața se îndreaptă prin aplicare de tencuială și nicidecum prin aplicare de adeziv sub plăci, deoarece acestea se mișcă și nu mai putem obține o suprafață dreaptă;

PREPARAREA AMESTECULUI ADEZIV

Amestecul adeziv se obține prin adăugarea de apă curată în pulberea cumpărată, care se vinde în saci de diverse dimensiuni, și amestecarea acestora cu mixerul pentru o omogenizare corectă.

Respectați indicațiile producătorului în ce privește amestecul și dozajele, pentru a obține o pastă omogenă, fără aglomerări, care să poată fi aplicată ușor cu drișca dințată, în strat uniform.



La cumpărarea adezivului nu uitați să precizați:

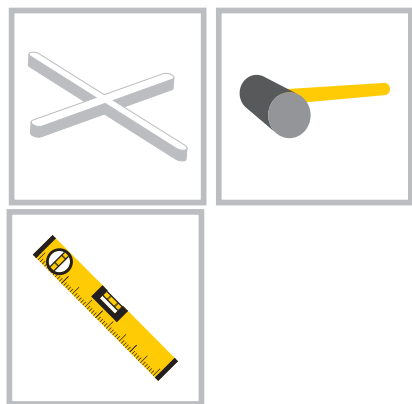
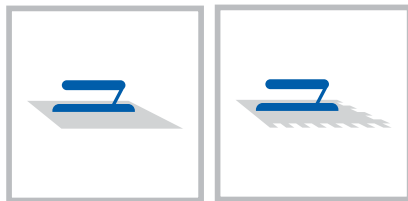
- ce tip de suport aveți (perete din beton, ipsos, lemn etc.),
- unde e poziționat (e vorba de o placare exterioară sau interioară? Este un loc umed, cum ar fi baia?)
- ce fel de plăci ați ales (dacă sunt plăci de interior sau exterior).

Pe piață puteți găsi adeziv tip pulbere, mai practic, dar și amestecuri tip pastă gata preparate pentru diverse destinații specifice.

APLICAREA AMESTECULUI ADEZIV ȘI MONTAREA PLĂCILOR

Aplicați prima doză de amestec de adeziv cu mistria și apoi nivelați-o cu drișca dințată, astfel încât să obțineți o suprafață striată într-un strat de 4-6 mm grosime (sau în funcție de recomandările producătorului). Striațiile permit aerului de sub plăci să iasă atunci când placa este montată. Adezivul se poate aplica și direct cu drișca. De obicei, dimensiunile dinților acesteia calibrează și cantitatea de adeziv utilizat.

Perimetrul acoperit o dată ar trebui să fie suficient ca să montați în etapa următoare cam 6 plăci, dar nu mult mai mare, ca să puteți lucra din aproape în aproape și să nu înceapă adezivul să se usuce. Chiar dacă teoretic acesta își păstrează proprietățile cam jumătate de oră, elasticitatea lui poate să dispară în cazul unui ambient prea cald.



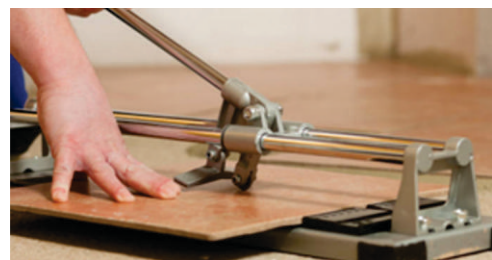
Porniți din colț și aplicați prima placă, apăsând ușor și ferm până face priză. La fiecare nouă placă puneți distanțiere de plastic între placa reper montată înainte și cea nouă. După aplicarea primelor plăci, continuați pe orizontală și verticală pentru a crea rândurile orientative.



Verificați cu nivela cu bulă de aer ca acoperirea să fie perfect plană și apăsați cu ea pentru a alinia plăcile în plan. Continuați punând porțiuni de adeziv și lucrând alternativ, un rând pe verticală, unul pe orizontală (sau câte două). Montați plăcile, cu distanțiere, până acoperiți întreaga suprafață și reglați încontinuu suprafața cu ajutorul nivelei cu bulă de aer.

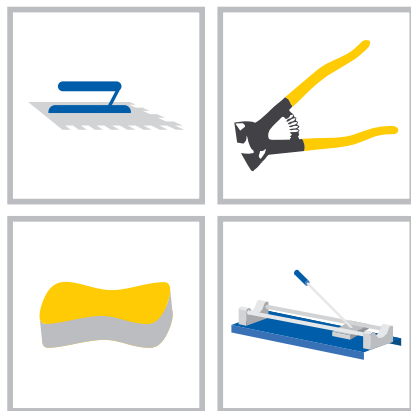


Ultimele plăci se montează punând mortar pe spatele plăcilor cu drișca, nu direct pe perete, pentru a evita întinderea adezivului.

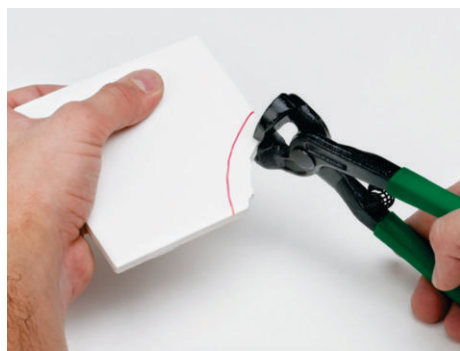


Dacă ați murdărit plăcile, folosiți un burete umed pentru a spăla adezivul rămas la suprafață, clătiți și spălați până se curăță. Aveți la dispoziție cam jumătate de oră, însa dacă este cald această perioadă se poate scurta. Verificați oricum și în instrucțiunile producătorilor timpul de execuție și întărire.

Lăsați să se usuce conform acestor indicații.



Pentru final (marginile suprafeței de placat) mai este posibil să aveți nevoie doar de bucăți de faianță, la fel și pentru perimetrele unde aveți o țevă, un intrând, un colț, etc. Pentru aceasta va trebui să tăiați placa, luând înaintea un șablon cu o bucată de hârtie de forma plăcii și desenând în șablon adâncitura. Copiați pe placă și apoi tăiați-o.



APLICAREA CHITULUI PENTRU ROSTURI

Chitul pentru rosturi se obține tot prin amestecul pulberii cu apă până la omogenizare, după indicațiile producătorului. Acum se găsesc nu doar chituri albe sau gri, ci și colorate, așa că acesta poate fi ales în funcție de culoarea plăcilor.

După montarea tuturor plăcilor ceramice, trebuie să lăsați să treacă cel puțin 24 de ore înainte să se aplice chitul pentru rosturi.



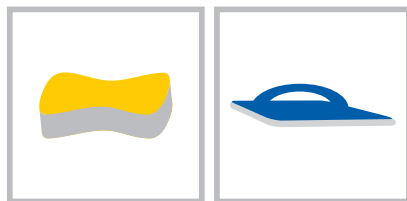
Înainte de aplicarea chitului pentru rosturi plăcile ceramice trebuie curățate de impurități și murdărie. Canalele pentru rosturi trebuie curățate și ele de murdărie, impurități sau distanțierele rămase pentru a asigura o dispunere a chitului de rost pe toată adâncimea canalului.

Acordați atenție deosebită canalelor din pardoseală (gresie), deoarece acestea de obicei se umplu cu murdărie provenită și de la curățarea faianței, iar dacă acestea nu sunt bine curățate chitul de rost nu are aderență și cu timpul se va distruge.

Pasta se aplică între plăci cu ajutorul unei gletiere speciale de cauciuc, folosindu-se o mișcare de măturare a suprafeței.



Surplusul de chit rămas pe plăci se va îndepărta ulterior cu buretele umed, important este să se umple rosturile, regulat și neted, fără fisuri. Surplusul se șterge cu buretele, clătindu-l frecvent și storcându-l bine. Ștergerea cu gletiera de burete se face **după circa 10-15 minute** de la aplicare.



Când începe să se întărească ușor chitul, acesta se apasă în despărțituri cu ajutorul unei baghete rotunde ca să se preseze și să se obțină o suprafață netedă.



Lăsați să se usuce.



La final se pot lăcuși rosturile cu lac dedicat, cu ajutorul unei pensule, pentru a le proteja (acest pas nu este obligatoriu, decizia depinde doar de riscul de pătare a suprafeței placate).

Este foarte important ca pasta de chit să acopere toate canalele cât mai omogen deoarece acesta nu lasă apa să pătrundă sub placa ceramică (este hidrofug).

A se evita folosirea materialelor abrazive pentru curățare deoarece există riscul de a deteriora suprafața plăcii ceramice.

Motivul tehnic pentru care se impune respectarea rosturilor sunt:

- absorbția mișcărilor de dilatare/ contracție a plăcilor prevenind dislocarea lor din stratul adeziv, mai ales în cazul plăcilor de mari dimensiuni;
- compensarea eventualelor diferențe de calibru ale plăcilor

Pentru suprafețe cu întindere mare se montează și rosturi de dilatare pentru evitarea încovoierii plăcilor la dilatarea și contractarea suprafețelor.

Dacă se optează pentru o ambientare pe orizontală este indicat ca montarea brâurilor (elemente de decor) să se placheze la o înălțime de 90 cm față de pardoseală (astfel încât să se situeze deasupra lavoarului din încăperea de baie).

GHID PENTRU ALEGEREA ADEZIVULUI FOLOSIT LA FIXAREA PLĂCILOR CERAMICE

Succesul realizării placărilor ceramice depinde în cea mai mare măsură de alegerea corectă a adezivului utilizat.

Factorii în funcție de care se alege adezivul sunt:

- natura și absorbția suportului pe care se face montajul;
- gradul de absorbție al plăcilor ceramice alese;
- condițiile de mediu (solicitările) ulterioare la care va fi supus ansamblul suport – adeziv placă ceramică.

Suportul pe care se face montajul plăcilor ceramice poate fi:

- un suport uzual pe bază de ciment;
- un suport neabsorbant;
- puternic absorbant.

În funcție de gradul de absorbție, plăcile ceramice sunt clasificate pe grupe, în ordinea crescândă a absorbției: **Bla** (porțelanate); **Bib** (rezistente la îngheț), **BIIa**; **BIIb** sau **BIII** (conform **SR EN 14411: 2012**).

Condițiile de expunere ulterioară la factorii de mediu: umiditate; temperaturi înalte; cicluri îngheț-dezgheț.

Cei mai utilizați sunt adezivii pentru plăci ceramice pe bază de lianți minerali.

Standardul european de adezivi pentru plăci ceramice **SR EN 12004:2008** împarte acești adezivi pe bază de lianți minerali (tip **C**), în funcție de caracteristicile lor, în:

- adezivi normali (clasa 1);
- adezivi îmbunătățiți (clasa 2).

Adezivii ce îndeplinesc cerințe suplimentare se notează corespunzător, în funcție de caracteristicile lor speciale. Astfel, un adeziv cu alunecare redusă va fi notat suplimentar cu simbolul **T**, un adeziv cu întărire rapidă va fi notat cu simbolul **F**, un adeziv deformabil cu simbolul **S1**, iar un adeziv înalt deformabil cu simbolul **S2**.

Pornind de la cele prezentate mai sus, în condițiile unui suport uzual, pe bază de ciment (de tipul tencuielilor pe bază de ciment-var și șapelor pe bază de ciment), când se dorește montarea unor plăci ceramice absorbante (grupele **BII** și **BIII**, cu grad de absorbție > 3%), la interior (fără expunere la umiditate și variații mari de temperatură) poate fi ales un adeziv normal, clasificat de către standardul de produs **SR EN 12004:2008** ca fiind clasa **C1**.

Pentru aplicații în medii permanent umede, la sisteme de încălzire prin pardoseală, terase, fațade, montaj peste plăci ceramice existente, se va utiliza obligatoriu un adeziv îmbunătățit, deformabil, clasa **C2S1**. Chiar și în cazul utilizării unui astfel de adeziv, suporturile absorbante (BCA, plăci de gips-carton) sau neabsorbante necesită amorsarea prealabilă.

Plăcile ceramice porțelanate (grupa **Bla**, cu absorbție < 0.5%) se vor monta întotdeauna utilizând un adeziv îmbunătățit deformabil.

Pentru lucrări ce impun începerea montajului de plăci ceramice de la o anumită înălțime dată, se va utiliza un adeziv cu alunecare redusă (**T**), ce va asigura menținerea plăcilor la nivelul dorit (alunecare de **maxim 0.5 mm în 20 minute de la aplicare**).